

Przepisy krajowe: Pojazdy do przewozu towarów z przyczepą/nacze­pą lub bez przyczepy/nacze­py (powyżej 2,8 t do 3,5 t włącznie).

Przepisy WE i AETR: Pojazdy do przewozu towarów z przyczepą/nacze­pą lub bez przyczepy/nacze­py (powyżej 3,5 t).

	Czas jazdy	
	dzienny	9 godzin, 2x w tygodniu, 10 godzin
	tygodniowy	max 56 godzin
	w ciągu dwóch kolejnych tygodni	nie więcej niż 90 godzin
	Przerwa	45 minut po maksymalnie 4,5 godziny, z możliwością podzielenia na okresy trwające co najmniej 15 minut, a następnie okresy trwające co najmniej 30 minut
	Dzienny okres odpoczynku	11 godzin
	skrótowy	pomiędzy dwoma tygodniowymi okresami odpoczynku okres odpoczynku może zostać skrócony 3-krotnie do co najmniej 9 godzin
	podzielony	na 2 okresy: pierwszy okres trwający co najmniej 3 godziny, drugi
	w przypadku obsady kilkuosobowej	9 godzin w każdym okresie 30-godzinnym
	Tygodniowy okres odpoczynku	45 godzin, z możliwością skrócenia do 24 godzin w przypadku rekompensaty godzin w ciągu 3 tygodni
	Dokumenty potwierdzające czas pracy, które należy	Karta kierowcy i/lub wykresówki lub zapisy odręczne za dzień bieżący i 28 poprzedzających go dni kalendarzowych
	Inny czas pracy	Przejazd w celu przejścia pojazdu, wykonania załadunku i rozładunku

Jazda bez karty kierowcy

Zabrania się prowadzenia pojazdu bez karty kierowcy!

W przypadku utraty, nieprawidłowego działania lub uszkodzenia karty kierowcy kierowca musi złożyć w ciągu siedmiu dni kalendarzowych wnioski o wydanie karty zastępczej. W tych przypadkach jazda bez karty kierowcy może być kontynuowana maksymalnie przez 15 dni kalendarzowych.

W celu udokumentowania jazdy należy codziennie sporządzać wydruk z wpisami zawierającymi imię i nazwisko, numer karty kierowcy i prawa jazdy oraz podpis przed rozpoczęciem jazdy i po jej zakończeniu.

Nie dotyczy to sytuacji, gdy został złożony wniosek o wydanie karty kierowcy, ale nie została ona jeszcze wydana. W tym przypadku kierowca nie może prowadzić pojazdu objętego obowiązkiem rejestracji czasu jazdy.

O czym należy pamiętać w przypadku pojazdów o masie wynoszącej powyżej 2,8 do 3,5 t?

W Niemczech kierowcy pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej wynoszącej powyżej 2,8 t muszą przestrzegać przepisów dotyczących czasu jazdy i odpoczynku. Muszą oni rejestrować czas jazdy i odpoczynku oraz inny czas pracy. Jeśli pojazdy są wyposażone w tachograf analogowy lub cyfrowy, muszą oni ich używać do tego celu.

Jeśli pojazd nie jest wyposażony w tachograf, należy prowadzić tzw. dzienne karty kontrolne. Firma musi przekazać kierowcy odpowiednie druki!

Wszystkie wpisy muszą być dokonywane przez kierowcę niezwłocznie przed rozpoczęciem czasu jazdy, przerwy i odpoczynku oraz po ich zakończeniu.

Jakie dokumenty potwierdzające należy przewozić w pojeździe?

Kierowcy muszą prowadzić pełną ewidencję czasu jazdy, okresów odpoczynku i innego czasu pracy dla bieżącego dnia i ostatnich 28 dni kalendarzowych. Ewidencja musi być przewożona w pojeździe i okazywana w każdej chwili podczas kontroli przeprowadzanej przez funkcjonariuszy służb kontrolnych.

Za dokumenty potwierdzające uznaje się:

- kartę kierowcy z danymi z tachografu cyfrowego,
- wydruki z tachografu cyfrowego,
- wykresówki z zapisami z tachografu analogowego lub zapisami zastępczymi,
- zapisy odręczne, np. w przypadku uszkodzonej karty kierowcy
- dzienne arkusze kontrolne oraz
- zaświadczenia o dniach nieuwzględnianych (§ 20 niemieckiego rozporządzenia w sprawie załóg pojazdów mechanicznych (FPersV – Fahrpersonalverordnung)).

CZAS JAZDY I

ODPOCZYNKU

Podstawy dla kierowców, którzy przewożą pasażerów lub towary

Niniejsza broszura jest skierowana do kierowców pojazdów przewożących towary i pasażerów. Zawiera ona przegląd istotnych postanowień europejskich przepisów socjalnych w transporcie drogowym. Obowiązują one zasadniczo kierowców i pasażerów:

- pojazdów, które są wykorzystywane do przewozu towarów w ramach prowadzonej działalności gospodarczej i których dopuszczalna masa całkowita łącznie z przyczepami przekracza 2,8 t;
- pojazdów, które są wykorzystywane do przewozu pasażerskiego i są przeznaczone do przewozu więcej niż dziewięciu osób, w tym kierowcy.

Czas jazdy

Cały czas, przez który pojazd jest faktycznie prowadzony, liczy się jako czas jazdy. Dzienny czas jazdy to całkowity czas jazdy pomiędzy dwoma dziennymi okresami odpoczynku lub pomiędzy dziennym i tygodniowym okresem odpoczynku. Dzienny czas jazdy nie może przekroczyć 9 godzin, dwa razy w tygodniu może być wydłużony do 10 godzin. Tygodniowy czas jazdy nie może przekroczyć 56 godzin i nie może powodować przekroczenia maksymalnego, dopuszczalnego, tygodniowego czasu pracy wynoszącego 60 godzin (średnio 48 godzin).

W ciągu dwóch kolejnych tygodni czas jazdy nie może przekroczyć 90 godzin.

Za tydzień uznaje się tydzień kalendarzowy od poniedziałku 0:00 do niedzieli 24:00. Czas jazdy, który rozpoczyna się w niedzielę o 22:00, jest dodawany do następnego tygodnia.

Należy pamiętać: Jeśli okres odpoczynku nie jest wystarczający (patrz rozdział Okres odpoczynku), czas jazdy sumuje się!!! Nowy czas jazdy rozpoczyna się dopiero po wykorzystaniu tego okresu odpoczynku!

Czas jazdy i przerwa

Maksymalnie po 4,5 godziny prowadzenia pojazdu kierowca musi przerwać jazdę na co najmniej 45 minut. W czasie przerwy nie może on wykonywać żadnych innych prac.

Jako alternatywa dla jednej przerwy trwającej 45 minut można również odbyć przerwę trwającą co najmniej 15 minut, po której następuje kolejna przerwa trwająca co najmniej 30 minut.

Należy pamiętać: Okresy krótsze niż 15 minut lub 30 minut nie są uznawane za przerwy.

Jeśli kierowca prowadzi pojazd przez 10 godzin, to maksymalnie po 9 godzinach prowadzenia pojazdu musi zrobić kolejną przerwę trwającą 45 minut, która również może być podzielona na odpowiednie krótsze okresy.

Kierowcy w obsadzie kilkuosobowej mogą odbywać przerwę trwającą 45 minut w pojeździe prowadzonym przez innego kierowcę.

Należy pamiętać: Kierowca odbywający przerwę w prowadzeniu pojazdu nie może pomagać innemu kierowcy w prowadzeniu pojazdu.

Dzienny okres odpoczynku

Dzienny okres odpoczynku to okres, w którym kierowca może swobodnie dysponować swoim czasem i nie jest zobowiązany do wykonywania pracy na rzecz swojego pracodawcy. Okres ten może być spędzany wyłącznie na zewnątrz pojazdu lub, jeśli pojazd nie jest uruchomiony, również w kabinie sypialnej pojazdu.

Wynosi on co najmniej 11 godzin w okresie 24-godzinnym. Może zostać podzielony na dwa okresy. W tym przypadku dzienny okres odpoczynku wydłuża się do 12 godzin. Pierwszy okres trwa co najmniej 3 kolejne

godziny, a drugi okres – co najmniej 9 kolejnych godzin. Trzy razy w tygodniu istnieje możliwość skrócenia dziennego okresu odpoczynku z 11 do 9 godzin.

Kierowca musi wykorzystać dzienny okres odpoczynku w ramach każdego okresu 24-godzinnego. Okres 24-godzinny nie musi być równoznaczny z dniem kalendarzowym. Jeżeli kierowca rozpoczyna pracę po odbyciu dziennego lub tygodniowego okresu odpoczynku, np. o godz. 22.00 w niedzielę, to najpóźniej w poniedziałek o godz. 22.00 musi w całości wykorzystać kolejny dzienny okres odpoczynku.

Dzienny okres odpoczynku może zostać przerwany w przypadku przewożenia pojazdu promem lub koleją nie więcej niż dwukrotnie przez inne czynności, których łączny czas trwania nie może przekroczyć jednej godziny. Podczas tego regularnego, dziennego okresu odpoczynku kierowca ma do dyspozycji kabinę sypialną lub miejsce leżące.

W przypadku podwójnej obsady każdy kierowca musi wykorzystać dzienny okres odpoczynku trwający co najmniej 9 kolejnych godzin w każdym okresie 30-godzinnym.

Tygodniowy okres odpoczynku

W każdym tygodniu kierowca musi wykorzystać po maksymalnie sześciu okresach 24-godzinnych tygodniowy okres odpoczynku trwający co najmniej 45 kolejnych godzin.

W dwóch kolejnych tygodniach jeden z dwóch tygodniowych okresów odpoczynku może zostać skrócony do 24 godzin, jeśli skrócenie to zostanie zrekompensowane do końca kolejnego, trzeciego tygodnia nieprzerwanym okresem odpoczynku. Rekompensata ta musi zostać odebrana wraz z innym okresem odpoczynku trwającym co najmniej 9 godzin.

Tygodniowy okres odpoczynku, który przypada na dwa tygodnie, może zostać zaliczony do jednego z dwóch tygodni, ale nie do obu.

Regularny tygodniowy okres odpoczynku oraz każdy tygodniowy okres odpoczynku przekraczający 45 godzin nie może być spędzany w pojeździe.

Przepisy szczególne

W przypadku wystąpienia nagłych, nieuniknionych i nieprzewidywalnych okoliczności kierowcy mogą przekroczyć dzienny i tygodniowy czas jazdy maksymalnie o jedną godzinę, aby dotrzeć do siedziby pracodawcy lub własnego miejsca zamieszkania i odbyć tam regularny, tygodniowy odpoczynek.

Jeśli kierowcy odbyli przed wspomnianym, dodatkowym czasem jazdy, wynikającym z nieprzewidywanych sytuacji, nieprzerwaną, 30-minutową przerwę, mogą wyjątkowo wydłużyć czas jazdy o dwie godziny. Również w tym przypadku ma to zastosowanie tylko pod warunkiem, że udają się do siedziby pracodawcy lub miejsca zamieszkania, aby odbyć tam regularny, tygodniowy okres odpoczynku.

Wszystkie wydłużenia czasu jazdy są rekompensowane równoważnymi przerwami na odpoczynek i są objęte obowiązkiem dokumentacyjnym.

Ważne:

W przypadku zastosowania tych wyjątków należy upewnić się, że w żadnym momencie nie będzie zagrożone bezpieczeństwo drogowe.